కథా కౌముది

సారీ - రా - సారిక

- వియోగి

గోడగడియారం ఠంగ్ ఠంగ్ మంటూ గంటలు కొట్టింది.

చీకట్లో పడుకున్న సారిక లెక్కపెట్టింది - పదకొండు - ఇంకా గోపీ రాలేదు అని నిట్టూర్చింది. కడుపులో ఎలుకలు పరుగెడుతున్నాయి. నీరసం ముంచుకొస్తున్నది నిద్రముంచుకొస్తున్నది. కానీ - బలవంతాన ఎదురు చూస్తున్నది సారిక అభిసారికలాగా.

గేటు చప్పుడైంది. ఇనుపగేటు కిర్రుమని తెర్చుకున్న చప్పుడు ఝుయ్ మంటూ కారు లోపలికి వచ్చిన చప్పుడు.

'ఓహో! గోపీయే వచ్చాడు' అనుకుంది కోపంగా.

బెల్ మోగింది - కాలింగ్ బెల్ మోగింది.

బద్ధకంగా లేచి తలుపు తీసింది.

"డార్లింగ్! హౌ ఆర్యూ!" గోపీ బ్రీఫ్ కేసు పట్టుకుని లోపలికి వస్తూ అడిగాడు.

"ఊఁ! ఇంత ఆలస్యమైందేం?" చిరుకోపంతో అడిగింది.

"ఏం చేస్తాం - ఆఫీసులో పని." టేబుల్ మీద కాళ్ళు పెట్టి బూట్లు విప్పుకుంటూ చెప్పాడు.

టై విప్పదీసి - ప్యాంటు షర్టు హాంగరుకు తగిలించి - టవల్ తీసుకుని బాత్‌రూంలో దూరాడు.

ఓ పదిహేను నిమిషాలు ఆమెకు యుగాల్లాగా గడిచాయి.

"నిద్రొస్తుంది..." ఆవలించాడు. ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ టవల్ విప్పేసి లుంగీ కట్టుకున్నాడు.

అనాచ్ఛాదిత హృదయం బలిష్టంగా మెరిసిపోతున్నది లైటు కాంతులలో.

"ముందు ఫుడ్డు - ఆ తర్వాతే బెడ్డు!" చెప్పింది.

"నాకు తినాలని లేదు -" చెప్పాడు.

"యూమీన్ ఎక్కడన్నా తినొచ్చావా?"

"ఔను - దార్లో ఫ్రండు కనిపిస్తేను - మొహమాటానికి ఎంగిలిపడ్డాను."

"మరి ఈ వంట అంతా ఏం కావాలి?" కోపంగా అడిగింది.

"డబ్బు గురించేనా - నో ప్రాబ్లం -"

"డబ్బు కాదు - నా శ్రమ శక్తి! నీకోసం ఇంత కష్టపడి ఎన్నో ఐటమ్స్ చేశాను - అసలు ఈ రోజు ఏంటో గుర్తుందా?" కోపంగా అడిగింది.

"సారీ! సారిక.. గుర్తుకు రావడం లేదు" ఆలోచిస్తూ చెప్పాడు.

"మనం తొలిసారిగా కలుసుకున్న రోజు -" చెప్పింది సారిక.

"ఔను కదూ - సారీ - రా - పడుకుందాం -" పిలిచాడు.

"ఏం మనిషి ఇతను - తనకు ఆకలవుతుందా లేదాని అడగడేం -' మనసులో బాధపడింది. ఆ మాటకు సారికలో ఆకలి చచ్చిపోయింది.

నిశ్శబ్దంగా మంచం మీద పడుకుంది అతని ప్రక్కన.

నిద్ర రాక అతను అటు ఇటు దొర్లుతున్నాడు. అతని చెయ్యి మెత్తగా ఆమె నడుం మీద పడింది. అలజడి ప్రారంభమయింది.

"గోపీ! బుద్ధిగా పడుకో -" చెప్పింది.

"సారీరా! నువ్వు అలవాటు చేశావుగా - నిద్రరాదు -"

"ప్లీజ్ నాకు ఒంట్లో బాగోలేదు -"

"అన్నీ పోతాయి - ఒకటయితే -" దగ్గరకు తీసుకోబోయాడు.

"నాకు మూడు లేదు"

"అది ఎలా రప్పించాలో నాకు తెలుసు" గోపీ చెప్పాడు.

"ఇవ్వాళ నీ వల్ల కాదు" సీరియస్‌గా చెప్పింది సారిక.

గోపీ అర్థం చేసుకునే మూడులో లేడు కాస్త రెచ్చగొట్టే ప్రయత్నం చేశాడు - కానీ ఆమె చలనం లేకుండా సీలింగు కేసి చూస్తూ పడుకుంది.

"ఏమయిందిరా నీకు ఇవ్వాళ - "విసిగిపోయి అడిగాడు.

"ఒంట్లో బాగోలేదు -"

"ఈ మధ్య తరచుగా ఒంట్లో బాగో లేదంటున్నావు. ఇలాగైతే ఎలా?"

"ఏం? నీకు ఇబ్బందిగా ఉందా? ఇంకెవరినైనా చూసుకుంటావా? చంపేస్తాను జాగ్రత్త!" బెదిరించింది సారిక.

ఈ మధ్య నీ ప్రవర్తన అర్థం కావడం లేదు - వాటీజ్ రాంగ్ విత్‌యూ"

"నాతోనే కాదు - నీతోనే... నాకడుపులో పెరుగుతున్నది మన బిడ్డ -"

"అరే! ఇంకా అబార్షన్ చేయించుకోలేదా? కలుపు మొక్కలు ఏరి పారెయ్యకపోతే - పంటలు ఎలా పండుతాయి. ఇలా బిడ్డలు గిడ్డలు అంటూ అవాంతరాలొస్తే మన జీవన పంట ఎలా పండుతుంది," కంగారుగా చెప్పాడు గోపీ.

"ఏం వాడుకున్నా బిల్లు కట్టాలిగా - మన సెక్సువల్ ప్లెజర్ బిల్లు చైల్డ్ బైగాడ్! కరెంటు బిల్లు కడతావు - ఫోన్ బిల్లు కడతావు గ్యాస్ బిల్లు కడతావు.. ఈ మాతృత్వపు బిల్లు ఎందుకు భరించవు?" సూటిగా అడిగింది.

"ఎందుకంటే - నేను భర్తను కాదు గాబట్టి - ముందే చెప్పుకున్నాంగా - పాత చింతకాయ పచ్చడిలాగా - మొగుడు పెళ్ళాలు అని - భార్య - భర్తలని అనుకోవడం బోర్ బోర్ అని మరిచిపోయావా - మనం ఫ్రెండ్సు - మనది సహజీవనం -" విసుగ్గా చెప్పాడు.

"ఎలా మర్చిపోతాను - పెళ్ళి చేసుకుంటే కదా తాళిబొట్టు ఉండటానికి -"?

"మరి ఎందుకు ఇప్పుడు - బిడ్డలు అంటావు?" తీవ్రంగా అడిగాడు.

"నేను స్త్రీని మీకెలా కొన్ని అవసరాలున్నాయో - స్త్రీగా నాకూ కొన్ని అవసరాలున్నాయి. అందులో మాతృత్వపు మాధుర్యం ఒకటి. మీకు లేంది నాకొకటి అదనంగా ఉంది. అదే గర్భకోశం," చెప్పింది.

"ఇవన్నీ నీకు ఇప్పుడెందుకు గుర్తొస్తున్నాయిరా - అప్పుడే మనం సహజీవనం మొదలెట్టి అయిదేళ్ళు దాటింది. నువ్వు కూడా మామూలు ఆడదానిలాగా ఆలోచిస్తే నీ ప్రత్యేకత ఏముంటుంది? మొన్న బాసు నచ్చలేదని బంగారం లాంటి జాబు మానుకున్నావు - మళ్ళీ ఇంకో జాబ్ కోసం వెతుకుతున్నావు - ఎన్నాళ్ళు పడుతుందో ఏమో రావడానికి."

"అరే! నువ్వేం వర్రీ కావద్దు - నా దగ్గర బ్యాంక్ బాలెన్సు ఉంది. నన్ను నేను పోషించుకోగలను. ఇంటి ఖర్చు చెరి సగంగా భరించగలను." కొంచెం విసుగ్గా చెప్పింది.

"అందుక్కాదు నే చెప్పింది - నీలో ఏదో మార్పు వస్తున్నది."

"ఏమో - ఇవ్వాళ డాక్టరు దగ్గరికి వెళితే ఓ బ్యాడ్ న్యూస్ చెప్పాడు - ఆరోగ్యం నెగ్లెక్టు చేస్తే నాకు క్యాన్సర్ వచ్చే అవకాశం ఉందిట. ముందు - ప్రివెంటివ్‌గా భారీ ట్రీట్ మెంటు తీసుకోమంటున్నాడు. రెండూ లక్షలు ఖర్చు రావచ్చు." సారిక చెప్పింది బాధగా.

గోపీ మొహం కళ తప్పింది. ఆలోచనల్లో పడిపోయాడు.

అతని మౌనాన్ని ఇంకో రకంగా అర్థం చేసుకుంది.

"ఏం బాధపడుతున్నావా? తగ్గిపోతుందిలే..." చెప్పింది.

"ఇంటి నుంచి లెటరు వచ్చింది... పెళ్ళి చేసుకోమని - పాతిక లక్షలు కట్నం ఇచ్చి పిల్లనివ్వడానికి రెడీగా ఉన్నారట - ఎంతైనా సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజినీరును కదా! అమెరికా ఛాన్సులు దండిగా ఉన్నాయి" గోపీ చెప్పాడు.

"ఓహో! అబ్బాయి గారికి పెళ్ళిమీద మోజు పోయిందా - అంతేలే - నాలుగు డబ్బులొస్తాయనే సరికి పాత స్నేహితురాలు కనబడ్డంలేదు - ఒరేయ్! అలాంటి తిక్కవేషాలేస్తే నేను ఊరుకునేది లేదు - కోర్టుకెళతాను" బెదిరించింది.

గోపీ నవ్వాడు చిన్నగా అడిగాడు.

"పిచ్చి సారికా! ఏమని వెళతావు? నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకున్నానా? నీ మెళ్ళో తాళి కట్టానా - ఏమని నీకు నా మీద అధికారం ఉంది?"

"ఇరుగు పొరుగు లేరూ - మనం అయిదేళ్ళుగా కలిసి కాపురం చేస్తున్నది వాళ్ళు సాక్ష్యం చెప్పరూ?" సారిక సాలోచనగా చెప్పింది.

"ఏమని చెపుతారు - వాళ్ళ భాషలో మనల్ని ఉంచుకున్నవాళ్ళంటారు - నిన్ను నేను ఉంచుకున్నానట - నన్ను నువ్వు ఉంచుకున్నావట - మనకు పుట్టబోయే వాడు లం - కొడుకట - బాస్టర్డ్!"

"ఇవన్నీ నీ కెవరు చెప్పారు?" భయంగా అడిగింది.

"భూమి గుండ్రంగా ఉంది. ఎక్కడ ఏం మాట్లాడినా చివరికి అవి మనకే తగులుతాయి" చెప్పాడు.

"పోనీ ఇప్పుడన్నా రిజిష్టరు మ్యారేజి చేసుకుందాం!" ప్రాధేయపడుతూ అడిగింది సారిక.

"నో! నో! పెళ్ళి, పెటాకులు ఆ రొచ్చు మనకొద్దు. నీకు పడాలనుకుంటే ఎవరినైనా చేసుకో నాకు అభ్యంతరం లేదు. కానీ అప్పుడప్పుడు నన్ను కూడా కనికరిస్తూ ఉండు" చెప్పాడు గోపీ.

సారికకు ఒళ్ళంతా కారం పూసినట్లయింది.

లేచి అతని చెంప మీద బలంగా లాగి కొట్టింది.

గోపీ బిత్తరపోయాడు - తేరుకున్నాడు - వెంటనే తనమీద ఒంగి చూస్తున్న సారికను కాలితో బలంగా డొక్కలో తన్నాడు 'అబ్బా!' అంటూ ఎగిరి మంచం మీంచి కిందపడింది.

గిలగిల కొట్టుకోసాగింది.

"ఒరేయ్! నన్ను చంపేస్తావురా - నువ్వు నాశనం అయిపోతావు - కట్నం కోసం ఆశపడి నన్ను చంపుతావా? నీ అంతు చూస్తాను" బాధగా మూలిగింది.

కాసేపటికే ఆమె స్పృహ కోల్పోయింది.

గోపీకి భయం పట్టుకుంది ఆమెని రెండు చేతులతో ఎత్తుకుని కార్లో పడుకోబెట్టి కారు బయటకు తీసి ఓ నర్సింగ్ హోమ్‌కు బయలుదేరాడు.

ఎమర్జెన్సీ డాక్టరు చూసి సీరియస్ అన్నాడు.

గోపీ గుండెలు లబలబ కొట్టుకున్నాయి. ఒక గంట తర్వాత -

"అబార్షన్ అయింది. ఒకరోజు గడిస్తే గానీ ఏం చెప్పలేం - వాళ్ళ వాళ్ళు ఎవరన్నా ఉంటే రమ్మని కబురు చేసుకోండి" లేడీ డాక్టరు చెప్పింది.

"నేనున్నానుగా -" తడబడ్డాడు.

"మీరెవరు?"

"ఫ్రెండు..."

"అంటే - కడుపు చేసింది..?"

"ఆ! నేనే - ఆమెకు తోడు నీడ." చెప్పాడు.

"ఆమె భర్తలేడా!"

"నో! ఆమెకు పెళ్ళి కాలేదు - అన్నీ నేనే! మొగుడ్ని - ఫ్రెండుని అన్నీ నేనే!" కంగారుగా చెప్పాడు.

"సారీ! ఆమె తల్లిదండ్రుల్ని పిలిపించండి. మెడికో లీగల్‌కేసు అయ్యే లాగుంది - లేదా డిశ్చార్జి చేస్తాం తీసుకుపోండి." ఆమె చెప్పింది కటువుగా.

"అంత పని చెయ్యొద్దు - పిలుస్తాను" అంటూ కంగారుగా బయటకు వచ్చాడు.

జేబులోంచి డైరీ తీసి పేజీలు తిప్పాడు - నంబరు దొరికింది. సెల్ తీసి రింగు ఇచ్చాడు.

అప్పటికి రాత్రి మూడు దాటింది. చాలా సేపు రింగు అయింతర్వాత అటునుంచీ 'హల్లో' అంటూ ఓ గొంతు విసుగ్గా వినిపించింది.

"అంకుల్! మీ అమ్మాయికి సీరియసుగా ఉంది. మీరు అర్జెంటుగా హాస్పిటల్‌కు రావాలి!" కంగారుగా చెప్పాడు.

"నువ్వెవరు - మా అమ్మాయి ఎవరు?"

"హలో మీరు రామనాథశాస్త్రిగారే కదా?" అనుమానంగా అడిగాడు.

"అవునయ్యా - అయితే -" ఇంకా విసుగ్గా అడిగాడు.

"అంకుల్ నన్ను గుర్తుపట్టలేదా - గోపీని - సాఫ్టువేరు ఇంజినీరుని... అదే మీ అమ్మాయితో షేర్డు అకామిడేషన్‌లో ఉంటాను -" గుర్తుచేశాడు.

"ఓ! సారిక ఉంచుకున్నవాడివా? అయితే నాకేంటి - అదెప్పుడో చచ్చిపోయిందిగా మా దృష్టిలో - కర్మ కూడా చేసేశాంగా -" కోపంగా అరుస్తున్నాడు - సారిక అమ్మ లేచినట్లుంది - అతన్నుంచీ ఫోన్ లాక్కుని అడిగింది.

"ఎవరు బాబు - ఎవరు కావాలి - అర్థరాత్రి పూట అంకమ్మ శివాల్లాగా ఏంటి అర్థరాత్రి ఫోన్లు -"

"సీతమ్మగారు - నన్నర్థం చేసుకోండీ - మీ అమ్మాయి సారికకు సీరియస్‌గా ఉంది - అబార్షన్ అయింది - హాస్పిటల్లో చేర్పించాను. డాక్టర్లు వాళ్ళ వాళ్ళని పిలిపించమని చెప్పారు - నాకేం చేయాలో దిక్కు తోచడం లేదు - ప్లీజ్ - వెంటనే బయలుదేరి రండి - ఆలశ్యం అమృతం విషం?" ఆవేదనగా చెపుతూ ఉన్నాడు.

"సారీ! రాంగ్ నంబర్!" సీత ఫోన్ పెట్టేసింది.

మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు - ఎంగేజ్ సౌండు వచ్చింది. అంటే రిసీవర్ తీసి పక్కన పెట్టేసి ఉంటారు.

వాళ్ళ వాళ్ళ దృష్టిలో సారికకు ఎంత విలువ ఉందో అర్థమైంది.

లాభం లేదని తన తల్లిదండ్రులకు ఫోన్ చేశాడు.

కాసేపటికి అతని తల్లి అనుసూయమ్మ ఫోన్ ఎత్తింది.

కొడుకు గొంతు వినగానే సంతోషపడింది.

"ఏరా బాగున్నావా? ఎప్పుడొస్తున్నావు -" అడిగింది.

"రావడమేమిటి - మీరే రావాలి - ఇక్కడ కొంపలు అంటుకున్నాయి" అంటూ సారిక కండిషను చెప్పాడు.

"మీ నాన్న వింటే మండిపడతారు - పోతే పోయింది లేరా పీడా వదులుతుంది. నీకు సంబంధం రెడీగా ఉంది కదా - నువ్వు రావడం ఆలశ్యం ముహూర్తాలు పెట్టుకుందాం -" చాలా తాపీగా చెప్పి ఫోన్ పెట్టేసింది.

బుర్ర వేడెక్కిపోయింది. ఎవరూ తమని ఆదుకోవడానికి సిద్ధంగా లేరు - కన్న బిడ్డల్ని ఆదుకోని తల్లిదండ్రులు తల్లితండ్రులా? 'కసాయి వాళ్ళు' కసితీరా తిట్టుకున్నాడు.

అతనికి తన కొలీగు వాసు గుర్తుకొచ్చాడు. రింగు చేశాడు. జరిగింది వివరించాడు.

"డోంట్ వర్రీ నేను వస్తున్నాను" చెప్పాడు.

చెప్పినట్లుగానే అరగంటలో వాసు అతని భార్య దీప వచ్చారు.

దీప గోపీని చూడగానే మొహం చిట్లించింది. అయినా అది సమయం కాదు కాబట్టి గమ్మునూరుకుంది. ఎందుకో అతని వాలకం ఆమెకు నచ్చదు.

"వాసూ! నువ్వు దేవుడివిరా. రేపు ఆఫీసులో బోల్డు పనుంది. ఇక్కడ ఈమెకు సీరియస్. సెలవు పెట్టడానికి లేదు" బాధగా చెప్పాడు గోపీ.

"అరే! నువ్వుండి మటుకు ఏం చేస్తావు? మంచి నర్సింగ్ హోమ్‌లో చేర్చావు డాక్టర్లు అంటెండవుతున్నారు - ఆపైన దేవుడున్నాడు నీ పాటికి నువ్వు ఆఫీసుకు పో - నేను మానడానికి లేదు - అంతగా అయితే మా దీపను ఇక్కడ ఉంచుతాను" చెప్పాడు వాసు.

"నేనొక్కదాన్నేనా - నాకు భయం -" దీప నిజంగానే భయపడింది జరగరానిది జరిగితే తనేం చేయాలని.

"ఏం కాదు సిస్టర్! జస్ట్ మోరల్ సపోర్ట్ - చేయాల్సిందంతా డాక్టర్లు చేస్తున్నారు - ఎంతైనా ఖర్చు పెడతాను -" గోపీ ఆమె చేతులు పట్టుకున్నాడు.

ఆమె విదిలించి కొట్టింది.

వాసు ఇబ్బందిగా చూశాడు.

"సారీ! నాకీ ఊళ్ళో కావల్సిన వాళ్ళు ఎవరూ లేరు - ఉన్నా అందరూ నన్ను వదిలేశారు - మీరే దేవుళ్ళు - మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను, కాపాడండి" ఆవేశంగా ప్రార్థించాడు గోపీ.

"అన్నయ్యగారు మీరేం దిగులు పడద్దు నేనుంటాను -" దీప మనసు కరిగి చెప్పింది.

ఎంత చెడ్డా వాళ్ళు ఆపదలో ఉన్నారు కదా మరి.

మరునాడు రాత్రికి గానీ స్పృహ రాలేదు సారికకు.

ఆమె కళ్ళు తెరిచే సరికి అందరూ సంతోషపడ్డారు. గోపీకి గుండెల మీద కొండంత భారం దిగిపోయినంత సంతోషపడ్డాడు.

వారం రోజుల తర్వాత సారిక ఇంటికి చేరింది.

ఆ రాత్రి చెప్పాడు గోపీ.

"సారికా నీ మెడికల్ బిల్లు - మూడు లక్షలు దాటింది.... నేనే ఖర్చు పెట్టాను. నీకు వీలును బట్టి ఇచ్చేస్తావుగా -" గోపీ అడిగాడు.

సారికకు సర్రున కోపం వచ్చింది. దుఃఖం వచ్చింది.

"ఎందుకివ్వాలి? నేనివ్వను" చెప్పింది.

"అరే! నేనంత ఖర్చు పెట్టానురా నీకోసం -" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

"ఏం నా దగ్గర సుఖం దోచుకున్నప్పుడు నేను నీకు బిల్లు చేతికిచ్చానా? నా సుఖంలో భాగస్వామివైనప్పుడు నా కష్టంలో భాగం పంచుకోలేవా?" నిలదీసి అడిగింది రౌద్రంగా.

"కానీ మన ఒప్పందం ప్రకారం ఎవరి ఖర్చు వాళ్ళమే భరిస్తున్నాంగా..." గోపీ లాపాయింటు లాగాడు.

"అదే నా బాధ! ఒక కుక్కకు అన్నం పెట్టినా జీవితాంతం విశ్వాసంగా ఉంటుంది. అటువంటిది నీకోసం నా సర్వస్వం నీకు ధారపోశాను. నాలుగేళ్ళు అయిపోయింది. ఇంకా నన్ను పరాయి దానిగానే చూస్తావు. నీ డబ్బు నా డబ్బు అంటూ. అస్సలు నాకు అనుమానం వస్తుంది - నువ్వు ఇష్టపడింది నన్నా - నా ఉద్యోగాన్నా - కడుపు ఎలాగూ పోయింది కాబట్టి మళ్ళీ ఉద్యోగం చేస్తాను. కాస్త జీతం తక్కువొచ్చినా ఫర్వాలేదు. ఈ ఒంటరితనాన్ని భరించలేకపోతున్నాను నేను" బాధగా చెప్పింది సారిక.

"అంతగా ఒంటరి తనం బాధపడేదానివి పెళ్ళి చేసుకో ఎవరినన్నా - నన్ను చేసుకోమని మా వాళ్ళు ఒకటే పోరుతున్నారు -" గోపీ చెప్పాడు.

"ఇడియట్! ఎంత తేలిగ్గా చెప్పావు. నన్నెవరు చేసుకుంటారు? నువ్వు మొగాడివి కాబట్టి నిన్నెవరైనా చేసుకుంటారు - మరి నాసంగతో! బరితెగించిన ఆడది అని ముద్ర వేసి ఒక్క మొగ వెధవా పెళ్ళి చేసుకోడు" భోరున ఏడిచింది.

గోపీ అదేమీ వినదల్చుకోనట్టు చాప - దిండు తీసుకుపోయి బాల్కనీలో వేసుకుని పడుకున్నాడు. చల్లగాలికి వెంటనే నిద్రపోయాడు.

సారికకు మటుకు నిద్రపట్టలేదు. తను తీసుకున్న నిర్ణయం తప్పా అని అనిపించసాగింది. ఆమెకు తల్లితండ్రులు గుర్తుకొచ్చారు.

వాళ్ళు తనకు చెప్పిన హితవులు గుర్తుకొచ్చాయి. కానీ తను వయసు వేడిలో వినలేదు. కాలేజీలో చదివిన పుస్తకాలు, స్నేహితురాండ్ర సహవాసం - చూసిన సినిమాలు తన మనసుని అదో రకంగా మార్చేశాయి. తన బంధువుల్లో - తన తల్లిదండ్రులను - వాళ్ళ సంసారాలను చూసిం తర్వాత పెళ్ళి అన్నది స్త్రీని బంధించడానికి మొగాడు కనిపెట్టిన కుట్ర అని తను అర్థం చేసుకుంది.

ఆ కుట్రకు లోను కాకుండా ఉండాలంటే - పెళ్ళిని తిరస్కరించాలనుకుంది. కానీ వయసు వేడి ఆగదుగా - ఆ వేడి తగ్గించుకోవాలంటే తనకు ఓ మొగాడు కావాలి. కానీ వాడు మొగడులా అధికారం చెలాయించకూడదు. తన మనసు అర్థం చేసుకుని మెసలు కోవాలి. పురుష అహంకారం చూపకూడదు.

ఉద్యోగంలో చేరినప్పుడు గోపీ పరిచయం అయ్యాడు. ఒక ఆరునెలలు అతన్ని బాగా దూరం నుంచీ గమనించింది. అతని మనసు అర్థం చేసుకున్నాననుకుంది.

అతను రూము దొరక్క ఇబ్బంది పడుతున్నాడు - తను ఎక్కువ రెంటు కట్టలేక బాధపడుతున్నది ఇద్దరు కలిసి ఒక చిన్న పోర్షను తీసుకుంటే కలిసి వస్తుందని తీసుకున్నారు. ఆ తర్వాత వారి శరీరాలు వారి మాట వినడం మానేశాయి.

ఇద్దరూ చాలా ఉద్యోగాలు మార్చారు - ఇళ్ళు మార్చారు.

చూచాయిగా తెలుసుకున్న పెద్దలు నానా రచ్చ చేస్తూ ఉండేవాళ్ళు - కానీ తమ స్నేహాన్ని విడదీయలేకపోయారు.

నిజంగా గోపీ తనకు స్నేహితుడేనా - అంతకంటే ఎక్కువా? మరి మేనేజరు చెయ్యి పట్టుకుంటే తనెందుకు తిరగబడింది! అతను కూడా గోపీ కంటే అందగాడే - మంచి యవ్వనంలో ఉన్నాడూ. కేవలం సుఖం కోసం అర్రులు చాస్తూ ఉంటే అతని పక్కలో పడుకుని ఉంటే తనకు ఉద్యోగమూ ఉండేది - ప్రమోషన్ కూడా వచ్చేది. ఎందుకు తిరస్కరించింది.

ఆలోచనల్తో నిద్ర పట్టక డాక్టరిచ్చిన స్లీపింగ్ ట్యాబ్లెట్లు వేసుకుంది. ఎప్పుడు నిద్ర పట్టిందో తెలియదు.

తెల్లారి లేచింది. గోపీ అప్పటికే వెళ్ళిపోయాడు.

తన బాధ తల్లితో పంచుకుంటే గానీ తగ్గదు అనుకుని యస్‌టిడి చేసింది. చాలా సేపు రింగైయిన తరువాత అటునుంచీ 'హలో' అని వినిపించింది చిట్టి చెల్లెలు కరుణ. ఇప్పుడే ఇంటర్‌లో ఎంటరయింది అది.

"కరుణా! నేనమ్మా సారికను - అమ్మలేదా?"

"అక్కా! బాగున్నావా! అమ్మా వాళ్ళు హైదరాబాద్ వెళ్ళారు - పెళ్ళికి..."

అంటే ఇక్కడికే వచ్చారన్నమాట. వాళ్ళు ఎక్కడికి వెళ్ళింది డిటైల్సు తీసుకుంది. కుశల సమాచారాలు అడిగి పెట్టేసింది.

కళ్యాణ మండపానికి పోతే దొరుకుతారు - కానీ చాలామంది బంధువులు అక్కడికి వచ్చి ఉంటారు. తన్ను చూస్తే రాబందుల్లా పీక్కుతింటారు.

ఆలోచించి - ఆలోచించి - చించి పక్క పోర్షన్‌కు పోయి తనకు తెలిసిన సుల్తానాబేగం నుండీ బురఖా తెచ్చుకుంది. నల్లటి బురఖా అంటే ఆమెకు బాగా సరదా! కారు తీసుకుని బయలు దేరింది. గంట తర్వాత -

బురఖా ధరించి ఆ పెళ్ళి పందిరిలోకి ప్రవేశించింది. తలంబ్రాలు జరుగుతున్నాయి. అందరూ పెళ్ళిలో హడావిడిగా ఉన్నారు - తండ్రిని చూసింది బంధువులతో జోకులు వేసుకుని నవ్వుతున్నాడు.

తల్లి అపరిచితులతో మాట్లాడుతున్నది.

సారిక ఆమె దగ్గరకు పోయి చేత్తో సైగలు చేసింది. ఆమెకు బాగా పరిచయం ఆ సైగలు ఎవరు చేయగలరో -

ఆమె వెంట బయటకు వచ్చింది చెట్ల దగ్గరకు.

"ఒసే బాగున్నావా! నిన్ను చూసి చాలాకాలమైంది" ప్రేమగా అడిగింది తల్లి "అమ్మా! నన్ను క్షమించమ్మా - నేను తప్పు చేశాను? మీ మనుషులు కష్టపెట్టాను - నా స్వార్థం చూసుకున్నాను?" ఏడుపు గొంతుతో అడిగింది సారిక

"అవన్నీ ఇప్పుడెందుకే - అల్లుడుగారొచ్చారా?" ప్రేమగా అడిగింది.

"లేదమ్మా! ఆయన అలా అనుకోవడం లేదు - కేవలం - తనొక ఫ్రెండుగానే భావిస్తున్నాడు - కష్టాల్లో పాలుపంచుకోడట -" వివరంగా జరిగింది, జరుగుతున్నది చెప్పింది సారిక తన తల్లిని కావలించుకుని.

తల్లి మనసు ఏడిచింది - కూతురి కన్నీరు తుడిచింది.

"ఇప్పుడు ఏం చేయాలమ్మా! ఆయన పెళ్ళికి సుముఖంగా లేరు. అట్లాగని నాతో ఇంక ఎంత కాలం ఉంటాడని అనుకోవడం లేదు. ఈ రోజు కాకపోయినా రేపైనా డబ్బుకు లొంగి మంచి సంబంధం చేసుకోవచ్చు - నా గతేం కావాలి - కుక్కలు చింపిన విస్తరిలా మిగిలిపోవాలా!" సారిక బాధపెడుతూ అడిగింది.

"నేనేం చదువుకున్నాను - నేను కనీసం బడి మొహం కూడా చూడలేదు - మీ నాన్నగారు నిన్ను అతి గారాబంగా పెంచారు - మొదటి సంతానానివని తాహతుకు మించిన చదువులు చదివించారు - నువ్వు ఆదుకుంటావని. తీరా చేతికి అంది వచ్చావనుకున్న తరుణంలో నీకు ఏమైందో, ఆ గోపీగాడి వలలో పడ్డావు - నువ్వు మునిగిపోయింది కాక - కుటుంబానికి చెడ్డపేరు తెచ్చావు. నీ చెల్లెళ్ళ పెళ్ళిళ్ళకు చాలా కష్టపడాల్సి వచ్చింది. కానీ వాళ్ళు సుఖంగానే ఉన్నారు - మీ తమ్ముళ్ళు కూడా బాగానే ఉన్నారు కాపురాలు చేసుకుంటూ.." చెబుతున్నది.

"అంతా బాగానే వున్నారు - మరి నా సంగతేమిటి?" ఆవేదనగా అడిగింది.

"ఇంట్లో ఎలుకలు పడ్డాయని ఇంటికి నిప్పు పెడతామా? పెళ్ళిలో కొన్ని లోపాలున్నాయని పెళ్ళినే బహిష్కరిస్తావుటే పిచ్చిదానా! పెళ్ళి అతి పవిత్రమైంది. అంతేకాదు ఆడదానికి పెద్ద రక్షణ! ఆమెకు కొన్ని హక్కులు కలిపిస్తుంది మొగవాడు పిచ్చివేషాలు వేయకుండా వాడికి పలుపుతాడు కడుతుంది. మూడూ ముళ్ళే మొగాడికి ముప్పయి ముళ్ళయి ఎక్కడికీ పోనివ్వవు. ఒకవేళ ఆ నియమాన్ని ధిక్కరించినా సమాజం ఊరుకోదు. ఆడదానికి అండగా నిలుస్తుంది. పెళ్ళి అన్నది మొగాడికంటే ఆడదానికి చాలా అవసరం - దాని మీద ద్వేషం పెంచుకున్నావు" సందు దొరికింది కదాని ఉపన్యాసం దంచుతున్నది సారిక తల్లి.

"అన్నీ నా కర్ధమయ్యాయి - ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?" బాధగా అడిగింది సారిక.

"కొన్ని పొరపాట్లకు మూల్యం చాలా భారీగా చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. అతను కాదంటే నిన్ను స్వీకరించే వాడు వచ్చేదాకా ఎదురు చూడాల్సిందే.. అది నెలలు కావచ్చు - సంవత్సరాలు కావచ్చు." ఇంతలో ఆమె కోసం ఎవరో హడావిడిగా రావడంతో వెళ్ళిపోయింది.

సారిక కాసేపు ఎదురు చూసి వచ్చేసింది.

బాగా చీకటిపడ్డాక గోపీ ఇంటికి వచ్చాడు. వస్తూ వస్తూ ఓ గర్ల్‌ఫ్రెండును తెచ్చుకున్నాడు. ఆమె కుందనపు బొమ్మలాగుంది.

"సారికా - సారీ - మా ఫ్రెండు - రోజీతో కొంచెం బిజీగా ఉంటాను - మమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చెయ్యద్దు -" బెడ్ రూము తలుపులు బిగించాడు లోపలికి పోయి రోజీతో.

సారిక నిశ్చేష్టురాలైపోయింది.

అర్ధరాత్రి బయటకు వచ్చిన గోపీకి సారిక కుర్చీలో కూర్చుని తదేకంగా తమ బెడ్‌రూము వైపు చూస్తూ కనిపించింది.

"సారీ - సారిక - ఏం చెయ్యను - ఈ మధ్య నువ్వు సహకరించడం లేదు... మొగాడన్న తర్వాత కొన్ని అవసరాలు - అలవాట్లు ఉంటాయిగా - సర్దుకుపోతుండాలి." నొచ్చుకుంటూ చెప్పాడు గోపీ.

"నేకూడా రేపు తెచ్చుకోనా నా బాయ్ ఫ్రెండును?" కోపంగా అడిగింది.

"నీ పర్సనల్ మేటరు - నేనెవర్ని చెప్పడానికి!" నిర్లిప్తంగా అన్నాడు.

సారికకు ఏడుపు వచ్చింది ఏడ్చేసింది.

రోజీ టాటా చెప్పి వెళ్ళిపోయింది

సారిక గోపీని పట్టుకుని ఆ చెంపా ఈ చెంపా వాయించింది.

'సహజీవనం - సహజీవనం అంటూ మత్తు మందు పోస్తూ వచ్చావు. ఏ పేరు పెట్టి పిలిచినా ఆ వ్యవస్థ మొగాడికే అనుకూలంగా ఉంటుంది అని నా కిప్పుడు అర్థమైంది. వయసు వేడిలో - నీ అందంలో పడి నేను నా సర్వస్వం కోల్పోయాను. ఆఖరికి

నా తల్లిదండ్రులకు తీరని అన్యాయం చేశాను - ఇప్పుడిప్పుడే కళ్ళు తెరుస్తున్నాను- అంతా మాయ - వట్టి భ్రమ - మొగాడి ప్రేమ ఒక పెద్ద ఒయాసిస్సు. దాంతో ఎప్పటికీ దాహం తీరదు - మొగాడు స్వార్థపరుడు - తన అవసరం గడుపుకోవటానికి రకరకాల పేర్లు పెడతాడు - అమ్మ - చెల్లి - అక్క అంటాడు - వాళ్ళంతా కష్టపడితే తనొక్కడు సుఖపడతాడు - అందుకే గోపీ నేను వెళ్ళిపోతున్నాను - నువ్వేం చేసుకుంటావో నీ ఇష్టం -"

"మరి నా డబ్బులు -" అడిగాడు గోపి.

"ఛీ! సిగ్గులేదు ఆ మాట అడగడానికి. ఒక అమ్మా అయ్యకు పుట్టలేదా - నేను నీకు చేసిన సేవలకు విలువ కడితే నువ్వే నాకు లక్షల్లో బాకీ పడ్డావు! దానిలోంచీ నా ట్రీట్‌మెంటు ఖర్చు తీసేవేసి మిగతాది నాకు పంపించు - నీ దగ్గర అంత డబ్బు లేదంటావా - నీకు కట్నం డబ్బులొస్తాయిగా దానిలోవయినా పంపించు!" సారిక చిందులేసింది ఆవేశంతో.

"సారిక! నువ్వు చాలా ఆవేశ పడుతున్నావు బి ప్రాక్టికల్!" నచ్చచెప్పబోయాడు. ఆమెని తాకబోయాడు.

"నో! నన్ను ముట్టుకోవద్దు. నీ చేయి తగిలితే నాకు ఎయిడ్సు రావచ్చు రేపు నేను వెళ్ళిపోతాను - ఆ తర్వాత నువ్వేమన్నా చావు -" గట్టిగా అరిచింది సారిక.

గోపీ బెడ్ రూములోకి పోయి తలుపు వేసుకున్నాడు.

తెల్లారింది.

సారిక తన బట్టలు సర్దుకుంది ఒక సూట్‌కేసులో - ఇంకా కొన్ని వస్తువులు అట్టపెట్టెల్లో ప్యాక్ చేసింది.

గోపీ నిద్రలేచి జరుగుతున్నది చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

"ఏయ్! మిస్టర్ - బండి తీసుకురా ఇవి తీసుకుపోవడానికి."

"సరే!" అని తలాడించించి బయటికి వచ్చాడు - మళ్ళీ లోపలికొచ్చి సారికను చూస్తూ "ఎక్కడికి అని చెప్పాలి?" అడిగాడు

"విమెన్స్ హాస్టల్!" చెప్పింది.

అతను మినీ లారీ తెచ్చాడు. సామాన్లు సర్దాడు డ్రైవరు లారీలోకి.

"గుడ్‌బై" సూట్ కేసుతో బయటకు నడిచింది.

కనీసం ఉండమని చెబుతాడని ఆశించింది - కానీ అతనిలో ఆ భావం లేదు.

"సారీరా సారికా ఆల్‌ది బెస్టు జరిగింది మర్చిపో! ఈ అయిదేళ్ళ సహజీవనాన్ని మధురస్వప్నంగా గుర్తుపెట్టుకో పెళ్ళి చేసుకుని సంసారంలో పడిపో! అన్నీ సర్దుకుంటాయి - టాటా!" నవ్వుతూ చెయ్యి ఊపాడు గోపీ.

సారికకు ఒళ్ళంతా కారం పట్టించినట్లు మంతగా ఉంది.

"యస్! పోనీ!" అంది కళ్ళు మూసుకుంటూ డ్రైవరును ఉద్దేశించి.

పెద్దలు ఏర్పాటు చేసిన సాంప్రదాయంలో కట్టుబాట్లు యొక్క విలువ ఆమెకిప్పుడు అనుభవంలోకి వచ్చింది.

కాలం అయిదేళ్ళు వెనక్కి తిరిగితే ఎంత బాగుండును అని ఆలోచిస్తున్నది సారిక.

పాశ్చాత్య దేశాల సాంప్రదాయాలని చూసి, పులిని చూసి నక్కవాత పెట్టుకున్నట్లు, మోజుపడి పోయే తనలాంటి వాళ్ళకు తన జీవితం గుణపాఠం కావాలని భావించింది సారిక. కానీ తననుకున్న పాపానికి తన వాళ్ళు ఎన్ని అవమానాలు భరించారో! పాపం!

జీవనపయనంలో ఆమె మరో మంచి మలుపు కోసం పోతున్నది. సారిక తన జీవననౌక ఏ ప్రమాదం లేకుండా ఒడ్డుకు చేరుకోవాలని ఇప్పుడు దేవుణ్ని ప్రార్థిస్తున్నది. ఆధునిక జీవితం పట్ల రోత కలిగింది స్వానుభవంతో.